

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-474/10)

(2010/C 346/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i M. Dermitzakis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej ds. Informatyki Komisji („DIGIT”) w sprawie: a) wyboru oferty skarżącej złożonej w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert DIGIT/R2/PO/2009/045 „Świadczenie usług zewnętrznych dotyczących rozwoju, badań i systemów informatycznych” (Dz.U. 2009/S 198-283663), część 1A, jako drugiego wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego, b) wyboru oferty złożonej przez skarżącą w odpowiedzi na wskazane wyżej otwarte zaproszenie do składania ofert w części 1B, jako trzeciego wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego, c) wyboru oferty złożonej przez skarżącą w odpowiedzi na wskazane wyżej otwarte zaproszenie do składania ofert w części 1C, jako drugiego wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego, d) wyboru oferty złożonej przez skarżącą w odpowiedzi na wskazane wyżej otwarte zaproszenie do składania ofert w części 3, jako trzeciego wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego, zamiast jako pierwszego wykonawcy w odniesieniu do wszystkich tych części przetargu, która to decyzja została doręczona skarżącej w postaci czterech odrębnych pism (po jednym w odniesieniu do każdej z części) z dnia 16 lipca 2010 r., a także wszystkich związanych z nią decyzji DIGIT, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia pierwszym i drugim wykonawcom w ramach mechanizmu kaskadowego;

— zasądzenie od DIGIT na rzecz skarżącej odszkodowania za szkody poniesione w związku ze wskazanym postępowaniem przetargowym, w kwocie 242 000 000 (122 000 000 EUR w odniesieniu do części 1A, 40 000 000 EUR w odniesieniu do części 1B, 30 000 000 EUR w odniesieniu do części 1C oraz 50 000 000 EUR w odniesieniu do części 3) oraz kwoty 24 200 000 EUR tytułem odszkodowania za utracone korzyści, a także podważenie reputacji i wiarygodności; oraz

— obciążenie DIGIT kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą, nawet w przypadku jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 16 lipca 2010 r. w sprawie wyboru jej oferty złożonej w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert DIGIT/R2/PO/2009/045 „Świadczenie usług zewnętrznych dotyczących rozwoju, badań i systemów informatycznych” (⁽¹⁾), część 1A, 1B, 1C i 3, jako drugiego i trzeciego

zamiast jako pierwszego wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego, oraz wszystkich związanych z nią decyzji DIGIT, w tym decyzji o udzieleniu stosownych zamówień pierwszemu i drugiemu wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego. Skarżąca wnosi nadto o zasądzenie na jej rzecz odszkodowania za domniemane szkody poniesione w związku z postępowaniem przetargowym.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 93 i 94 rozporządzenia finansowego (⁽²⁾) oraz zasady dobrej administracji i przejrzystości, a także art. 106 i 107 rozporządzenia finansowego, jako że kilku członków zwycięskiego konsorcjum nie spełniło kryteriów wyłączenia, gdyż należało uznać, że dopuścili się oni poważnego naruszenia wcześniejszych umów, przy czym jeden z członków zwycięskiego konsorcjum dopuścił się oszustwa, praktyk korupcyjnych i łapownictwa, podczas gdy kilku innych członków zwycięskich konsorcjów posłużyło się podwykonawcami z siedzibą w państwach nienależących do WTO/GPA. [porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych].

Ponadto skarżąca podnosi, że naruszono zasadę dobrej administracji i zasadę równego traktowania, a także art. 89 i 98 rozporządzenia finansowego oraz art. 145 przepisów wykonawczych, jako że po stronie kilku osób oceniających oferty zaistniał konflikt interesów.

Skarżąca podnosi dalej, że przy ocenie ofert zastosowano niejasne i nieprawidłowe kryteria oceny, a tym samym naruszono art. 97 rozporządzenia finansowego i art. 138 przepisów wykonawczych.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że zamawiający nie ujawnił istotnych zalet zwycięskiej oferty i popełnił kilka oczywistych błędów w ocenie w związku z oceną jej oferty, a także ofert złożonych przez zwycięskie konsorcja. Według skarżącej w sprawozdaniu z oceny ofert zamawiający zamieścił także niejasne i nieuzasadnione uwagi, naruszając w ten sposób obowiązek uzasadnienia.

(¹) Dz.U. 2009/S 198-283663

(²) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002., L 248, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2010 r. — SE — Blusen Stenau przeciwko OHIM — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE© SPORTS EQUIPMENT)

(Sprawa T-477/10)

(2010/C 346/94)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: SE — Blusen Stenau GmbH (Gronau, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Bischof)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS GmbH (Wels, Austria)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 lipca 2010 r. w sprawie R 1393/2009-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „SE© SPORTS EQUIPMENT” dla towarów z klas 18 i 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy i międzynarodowa rejestracja „SE” dla towarów z klasy 25 oraz zarejestrowane w Niemczech słowne znaki towarowe „SE So Easy” i „SE-Blusen” dla towarów z klas 14, 18, 24 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów celem ponownego rozpatrzenia

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ kolidujące ze sobą znaki towarowe są identyczne i w ich przypadku istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2010 r. — Département du Gers przeciwko Komisji

(Sprawa T-478/10)

(2010/C 346/95)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Département du Gers (Auch, Francja) (przedstawiciele: S. Mabile i J.P. Mignard, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej 2010/419/UE z dnia 28 lipca 2010 r. zezwalającej na wpro-

wadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11 (SYN-BTØ11-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;

- obciążenie Komisji całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca będąca francuskim departamentem o wysokim odsetku rolników uprawiających kukurydzę na dużych powierzchniach wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/419/UE zezwalającej na wprowadzenie do obrotu genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy lub zawierających ją produktów.

W uzasadnieniu skarżąca podnosi dwa zarzuty:

- zarzut niezgodności z prawem rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽¹⁾, na podstawie którego została wydana zaskarżona decyzja w zakresie, w jakim:

- rozporządzenie nr 1829/2003 narusza zasadę równowagi instytucjonalnej ze względu na to, iż i) Parlamentowi Europejskiemu nie przysługują uprawnienia w ramach procedury zatwierdzania, podczas gdy Komisja posiada zbyt znaczące uprawnienia oraz ii) państwom członkowskim nie pozostawiono uprawnień dyskrecyjnych;

- rozporządzenie nr 1829/2003 narusza zasadę ostrożności ze względu na to, iż nie uwzględnia wystarczająco zagrożeń dla zdrowia ludzkiego, środowiska, rolnictwa i hodowli, jakie wywołuje genetycznie zmodyfikowana żywność i pasze;

- rozporządzenie nr 1829/2003 narusza prawa konsumentów z jednej strony, nie przewidując żadnego przepisu umożliwiającego poinformowanie konsumentów o tym, że spożywane zwierzęta były żywione GMO, a z drugiej strony, umożliwiając przekazanie faktycznie błędnej informacji o braku GMO w produktach zawierających jednakże GMO, lecz w części nie większej niż 0,9 %;

- sprzeczność z prawem zaskarżonej decyzji ze względu na:

- brak uzasadnienia stanowiący naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, z tego względu że decyzja Komisji odsyła jedynie do opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanego dalej „EFSA”);

- beczynność w wykonywaniu kompetencji (incompétence négative) powodującą obejście przepisów proceduralnych, z uwagi na zaniechanie przez Komisję skorzystania z przysługujących jej uprawnień dyskrecyjnych;

- naruszenie zasady ostrożności z uwagi na to, że metody oceny używane przez EFSA były niepełne a ocena kukurydzy Bt11 była zbyt niepewna;